

domovi in kočje. Predstavljeno je planinsko učno središče Bavšica, kjer poteka velik del polnih dejavnosti komisije. Seveda pa je jedro knjižice namenjeno podrobni predstavitvi mladinske komisije, opisu množičnih akcij, tekmovanj, nagrad, vodniških usposabljanj, tečajev, izobraževanj in mednarodne aktivnosti komisije. Del z naslovom Kako izkoristiti prosti čas? je namenjen pregledni predstavitvi številnih konkretnih dejavnosti v letu 2002, z datumi in informacijami, ki jih udeleženec potrebuje za prijavo. In to lahko stori nemudoma, saj so vse prijavnice vpete v osrednjem delu knjižice. Letošnja novost je tudi angleški povzetek večine pomembnejših informacij. Opazno je, da so elektronski mediji stvarnost tudi v planinskih krogih, saj je opisana tudi spletna stran komisije. Knjižici se lepo podajo tudi uokvirjeni izreki in misli različnih planinskih osebnosti, nekoliko moti le to, da so v skoraj enakih sivih okvirjih kot angleški povzetki besedila. Knjižica je vsekakor zelo informativna, prav spodbudna, človeka kar potegne, da bi šel v družbi, skupaj varno v gore (kar je tudi geslo knjižice). In če je v besedilu ali prevodih kakšna napaka, je to le dobronamerno, kot pravi koloFon na predzadnji strani. Knjižica je izšla v nakladi 1507 izvodov – da bi le hitro pošla in da bi kakšno prijavnico mladi še razmnožili. Ponudba je res pestra.

Marjan Bradeško

Osnovna tehnika Gorske reševalne službe Slovenije

Pavel Oman, Osnovna tehnika Gorske reševalne službe Slovenije, Priročnik za gorske reševalce, izdala in založila Gorska reševalna služba Slovenije, Ljubljana 2001.

Konec leta 2001 je pri Gorski reševalni službi Slovenije (GRSS) izšla knjižica z zgornjim naslovom. Od izdaje zadnjega tovrstnega priročnika je minilo skoraj 12 let – leta 1990 je namreč izšla Tehnika Gorske reševalne službe (Salberger, Korenčan, Senegačnik, Kralj, Sazonov, Rožič). »Pomembni dejavniki pri spreminjanju tehnike reševanja v gorah so novejši, lažji materiali in predvsem vrsta različnih pripomočkov, ki jih proizvajalci ponujajo trgu,« je v predgovoru zapisal načelnik GRSS Dušan Polajnar. Spremenjena tehnika reševanja je torej tista, ki je povzročila potrebo po novem priročniku. Spremenjena tehnika pa je tudi povzročiteljica za bistveno drugačno izdajo, kot je bila zadnja leta 1990. Novi priročnik je namreč

lična publikacija s številnimi odličnimi barvnimi skicami in fotografijami, dovolj trdni listi pa so garancija za včasih vse prej kot ugodne razmere za delo na terenu, ki jih imajo na mnogih vajah gorski reševalci. Njim je priročnik tudi namenjen (ni v prosti prodaji). Največji delež pri priročniku je prispeval inštruktor GRSS Pavel Oman, ki je pod uvodno dvostransko sliko zapisal: »Le-pota gora, čudovite slike, neštete poti so del narave, ki v svoji popolnosti ne dovoljuje, da bi v gorah počeli, kar bi hoteli.« Oman je avtor jasnega in jedrnatega teksta, prispeval je tudi fotografije, skice in prelom. Postopke in tehnike reševanja, opisane v knjigi, je sicer več let izbirala, preskušala in sprejemala izpitna komisija GRSS. Predgovoru (Dušana Polajnarja) sledita kazalo in uvod, vsebina pa je razdeljena na tri dele: Tehniko reševanja v improvizirani reševalni akciji, Tehniko reševanja v reševalni akciji in Osebnostno opremo reševalca v reševalni akciji. Na koncu je seznam literature in virov z nekaj spletnimi naslovi. Priročnik je izšel tudi na elektronskem mediju. Novi učbenik je lepa popotnica slovenskim reševalcem ob 90-letnici GRSS, ki jo praznuje letošnjega junija.

Vladimir Habjan

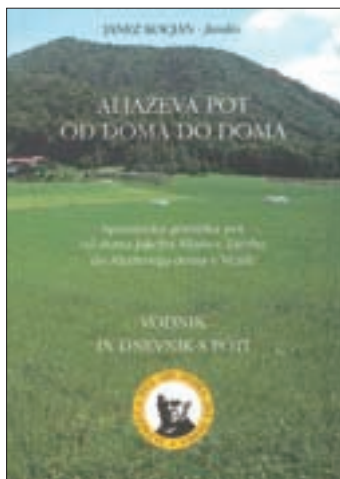
Aljaževa pot od doma do doma

Poleg Slovenske planinske poti, prve vezne poti ne le pri nas, pač pa v Srednji Evropi nasploh, na desetine planinskih poti v Sloveniji, dela obeh evropskih pešpoti E-6 in E-7, ki

vodi tudi prek našega ozemlja, ter najdaljše planinske poti pri nas, Poti kurinjev in vezistov NOV, imamo od leta 1998 tudi Aljaževo pot od doma do doma. Ta vezna gorniško-planinska pot vodi od Aljaževe rojstne hiše v Zavrhu pod Šmarno goro do Aljaževega doma v Vratih. Njen avtor Janez Kocjan – Janko je pobudo zanj dal upravnemu odboru Gorniškega kluba Jakob Aljaž ob 70-letnici Aljaževe smrti, v svoj program pa jo je sprejel tudi upravni odbor Slovenskega gorniškega kluba Skala. Pot je bila slovesno odprta na akademiji pred Aljaževo rojstno hišo ob obletnici Aljaževega rojstva, 4. julija 1998.

Pred kratkim pa smo se razveselili vodnika in dnevnika po tej poti, ki je izšel na 143 straneh malega formata. Ob pomoči številnih sponzorjev ga je založil in izdal Gorniški klub Jakob Aljaž iz Medvod, natisnila pa Tiskarna Schwarz d.o.o. iz Ljubljane. Avtor v vodniku opisuje pot, opozarja na težave in lepote ob njej ter predstavlja zanimivosti kulturne in naravne dediščine, ki jih lahko vidimo na potovanju.

Spominska pot ima 22 kontrolnih točk, kjer pohodniki dobijo žige. Točke pa so povezane z življenjem, delom in imenom Jakoba Aljaža. Po začetnem vzponu iz Zavrha na Šmarno goro poteka pot sprva po ravninskem delu Gorenjske, pri Predvdoru pa se vzpne proti Storžiču. Po spustu v Tržič se dvigne na Košuto, z nje prek Zelenice na Stol in naprej po grebenu na Golico in Dovško Babo. Na Dovjem, kjer je Aljaž dolga leta župnikoval (na kar spominja muzej v župnišču), je zadnja dolinska točka, saj se pot skozi Kot vzpne mimo Kredarice vse do Aljaževega stolpa na Triglavu. S spustom do Aljaževega doma v Vratih se pot zaključi. Vsi, ki prehodijo pot in zberejo vse žige, prejmejo častni znak.

Ciril Velkovrh

Evropska skupnost in Alpe

V 63. številki (december 2001) informacijskega biltena, ki ga četrtletno v štirih jezikih (tudi v slovenščini) izdaja Mednarodna komisija za varstvo Alp (CIPRA), je glavna tema Evropska unija in Alpe. Andreas Weissen, predsednik CIPRE – International, v uvodniku žalostno ugotavlja, da so Alpe v politiki Evropske skupnosti kljub Alpski konvenciji vse pre pogosto odrinjene na obrobje, in ob tem poziva vse, da povečajo svoje aktivnosti in prizadevanja za trajnostni razvoj Alp po načelu »Če ne pride EU h gori, bo prišla gora k EU«. Problematiki sta bili posvečeni tudi poročili z zadnje letne strokovne konference, ki je na to temo potekala v Chambery-

ju. Prvo obravnava evropsko regionalno, drugo pa kmetijsko politiko. Tudi Omrežje občin je imelo oktobra lani letno zasedanje v Schaanu, posvečeno pa je bilo prometu, prostoru in planiranju. Predstavljena je tudi občina Schleching, ki je zmagovalka natečaja Omrežja občin »Povezanost v Alpah« in ji je tako pripadel naziv »Občina prihodnosti«. Obravnavana je tudi priprava protokola o prebivalstvu in kulturi Alpske konvencije, ki bi moral biti njena osnova, saj varstva in razvoja Alp ni brez upoštevanja ljudi, ki tam živijo. V nadaljevanju biltena so predstavljeni še nove publikacije, primeri za belo knjigo in za črno listo, poročila iz dežel, zanimiva pa je informacija o programu INTERREG III za območje Alp. Bilten si lahko ogledate tudi na spletni strani www.cipra.org. (Igor Maher)

Dobrova – Polhov Gradec

Turistični vodnik po občini Dobrova – Polhov Gradec, Občina Dobrova – Polhov Gradec, julij 2001.

Na zahodnem obrobju Ljubljane se svet vzpne v hribovje z gorskimi nadihom, saj se v Polhograjskih dolomitih pojavijo skalni izrastki, strme grape ... Prav v ta svet nas popelje štirideset strani barvnega vodnička, za katerega je besedilo napisala Milka Bokal. V uvodnem delu so najprej splošni